№ 11 (48). Rok II. Warszawa, 15 stycznia 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Ratusz, pokój № 2. Telefon: Centrala Ratusz, wewnętrzny 16.

Treść numeru 11-go.

Ustawa

z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów.

Część I.

Dopuszczalna podwyżka komornego.

Art. 1. Do najmu mieszkań, poszczególnych części mieszkań, lokalów na urzędy, szkoły, hotele, pensjonaty i pokoje umeblowane, tudzież do najmu sklepów, lokalów handlowych i przemysłowych oraz pracowni stosują się przepisy poniżej wymienione.

Art. 2. (1) Za podstawę do oznaczenia podwyżki komornego za oznaczone w art. 1 lokalności służyć ma komorne, płacone w czerwcu 1914 r. (podstawowe komorne). Wypuszczający w najem obowiązany jest udowodnić wysokość powyższego komornego.

(2) Przy oznaczaniu komornego, obliczonego pierwotnie w rublach, 100 rubli równa się 216 mk., zaś komornego, obliczonego w koronach—100 koron równa się 100 mk.

Art. 3. Podwyżka komornego za mieszkania do 6 pokojów włącznie i lokale na szkoły i urzędy nie może przekraczać 100 proc. podstawowego komornego, zaś za mieszkania powyżej 6 pokojów 150 proc., dalej za lokale na hotele, pensjonaty i pokoje umeblowane — 200 proc. podstawowego komornego, wreszcie za sklepy, lokale handlowe i przemysłowe oraz pracownie, niepołączone z mieszkaniami — 300 proc. podstawowego komornego.

Art. 4. Za wkłady, które nie są konieczne do utrzymania mieszkania w stanie do użytku zdatnym, a poczynione są na żądanie biorącego w najem, wolno umówić w granicach rzeczywistych wydatków podwyższenie stawek (art. 2 i 3) ponad oznaczoną normę.

Art. 5. (1) Tytułem dalszej podwyżki komornego właściciele domów mogą pobierać od lokatorów wzrastające opłaty dodatkowe w wysokości rozłożonej w stosunku do komornego zwyżki rzeczywistych, ponad normy z czerwca 1914 roku, wydatków, a to:

a) w całości za opłaty gminne od dostarczania wody, od kanałów, od dostarczania światła dla sieni, schodów, korytarzy i t. p. lokalności, wreszcie od wywozu śmieci;
b) w miejscowościach, nie posiadających powszechnych urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych lub oświetleniowych, w domach, z takiemi urządzeniami niepołączonych, również w całości za dostarczanie przez właściciela wody do urządzeń asenizacyjnych, za wywóz nieczystości kloacznych i śmieci i za oświetlenie wymienionych w tym artykule a) lokalności;
c) w całości za czyszczenie głównych przewodów kominowych;
d) w połowie za wydatki na wynagrodzenie stróża, jednak bez wliczania w nie wartości dostarczonego stróżowi mieszkania.

(2) Właściciele obowiązani są wywiesić i stale utrzymywać w bramie domu wykazy z oznaczeniem wysokości wszystkich wymienionych w ustawie 1 ciężarów i kosztów, tak wedle stawek z czerwca 1914 r., jak i obecnych, wysokości podstawowego komornego od poszczególnych lokali, sumy przypadającej do rozłożenia na lokatorów, oraz kwot, wypadających z podziału na poszczególnych lokatorów.

(3) Powyższe opłaty należy uiszczać wraz z komornem.

(4) Za ogrzewanie i oświetlanie mieszkań, tudzież za dostarczanie wody ciepłej z własnych urządzeń centralnych właściciele nieruchomości mogą pobierać opłaty dodatkowe w wysokości wydatków rzeczywistych, przypadających na dane mieszkania. Przy obliczaniu dopuszczalnej wedle art. 3 podwyżki komornego potrącić należy z podstawowego komornego 8 proc., jeśli ono obejmowało także wynagrodzenie za powyższe świadczenia.

Art. 6. (1) Za przedmiot najmu, który biorący w najem w całości lub w części odnajmuje bez dostarczania urządzenia domowego, wolno umówić tylko takie komorne, które za całość lub odpowiednią część nie przekracza komornego, płaconego przez biorącego w najem.

(2) Przy odnajmie może być komorne, płacone przez odnajmującego (sublokatora) lub jego poprzednika, podwyższone tylko w takim stosunku, w jakim komorne biorącego w najem w sposób, tą ustawą dozwolony (art. 2, 3, 4, 5), podwyższone zostało.

(3) Za dostarczenie odnajmującemu urządzenia domowego wolno umówić odpowiednie wynagrodzenie w wysokości co najwyżej 100 proc. komornego, przypadającego za ubikację odnajętą. Za dalsze świadczenia wolno umówić tylko odpowiednie godziwe wynagrodzenie.

Art. 7. (1) Jeżeli wypuszczający w najem po wybuchu wojny zniżył komorne, wolno je podnieść do pierwotnej umownej wysokości.

(2) Jeżeli wypuszczający w najem udowodnił, że komorne, płacone w czerwcu 1914 r., nie odpowiadało ówczesnym przeciętnym cenom, wówczas wolno je podnieść do tejże wysokości.

(3) Kwota podwyższonego w ten sposób komornego może być podstawą dalszej podwyżki w myśl art. 2, 3, 4 i 6.

Art. 8. 1) Jeżeli przedmiot najmu w czerwcu 1914 r. nie był wynajęty, wolno przy pierwszem po wejściu w życie tej ustawy wynajęciu umówić takie komorne, jakie odpowiada przeciętnym w chwili najmu płaconym cenom.

(2) Do domów na obszarach b. dzielnic rosyjskiej i pruskiej, których budowę ukończono po dniu 1 lipca 1919 r., i do domów na obszarze b. dzielnicy austryjackiej, dla których udzielono, lub udzieli się konsensu budowlanego po dniu 27 stycznia 1917 r., przepisy tej ustawy nie mają zastosowania. Do domów tych w przeciągu lat 10 od daty ogłoszenia niniejszej ustawy nie mają również zastosowania: ustawa o dostarczaniu mieszkań na potrzeby wojska (Dz Pr. z 1919 r. Nr. 31, poz. 262 i Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 37, poz. 211), tudzież ustawa o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczanie pomieszczeń (Dz. Ust z 1919 r. Nr. 92, poz 498).

(3) Ustawa ta nie stosuje się także do budynków, które nabył na własność Skarb Państwa Polskiego. Wszystkie umowy najmu i dzierżawy, dotyczące takich budynków i ich przynależności, rozwiązują się z mocy prawa z dniem zawarcia odnośnego aktu nabycia, a biorący w najem, powinni przedmiot najmu, względnie dzierżawy, opróżnić po poprzednim ustawowem wypowiedzeniu i dostarczeniu im mieszkań przez gminę, która w tym celu może korzystać z postanowień ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. z 1919 r. Nr. 92, poz. 498).

Art. 9. (1) O ile umówione komorne lub wynagrodzenie przekracza granice, w poprzednich przepisach określone, umowa jest nieważna w części, dotyczącej wysokości komornego i opłat dodatkowych.

(2) Zabronione i nieważne są umowy, w których biorący w najem za to, iż jego poprzednik opuści przedmiot najmu, lub wogóle bez równowartościowego świadczenia wzajemnego poprzednikowi lub innej osobie coś przyrzeka, dalej umowy, że za pośrednictwo przy najmie ma się uiścić wynagrodzenie. przekraczające miarę, w takim obrocie przyjętą. To samo odnosi się do umów, w których wypuszczający w najem lub poprzedni lokator wynajem albo ustąpienie praw z wynajmu czynią zawisłemi od zakupienia przez nowego lokatora urządzenia lub wogóle wymawiają dla ra urządzenia lub wogóle wymawiają dla siebie albo dla kogoś innego świadczenia, nie pozostające z umową najmu w bezpośredniem związku.

(3) Co wbrew powyższym postanowieniom uiszczono, tego można żądać napowrót z ustawowemi odsetkami. Tego prawa nie można się z góry zrzekać. Powództwo przedawnia się w ciągu jednego roku.

Ograniczenie prawa wypowiadania i przedłużania umów najmu o oznaczonym czasie trwania.

Art. 10. (1) Oprócz wypadków wcześniejszego rozwiązania umowy najmu z winy biorącego w najem, przewidzianych w dzielnicowych ustawach cywilnych, wypuszczający w najem może najem wypowiedzieć, jak również korzystać z postanowień tych ustaw o ustaniu najmu bez wypowiedzenia tylko wtedy, jeśli istnieją ku temu ważne przyczyny.

(2) O tem, co w każdym poszczególnym wypadku należy uważać za ważną przyczynę, orzekają, przy uwzględnieniu interesu biorącego w najem, sądy lub urzędy rozjemcze dla spraw najmu w miarę tego której z tych władz przypadło rozstrzyganie danej sprawy.

(3) Za ważną przyczynę należy między innemi uważać:

a) jeżeli biorący w najem zalega z zapłatą komornego poza termin dodatkowy, zwyczajem miejscowym przyjęty lub dotąd jemu udzielany;
b) jeżeli biorący w najem nie godzi się na podwyższenie komornego przez ustawę dozwolone (art. 2, 3, 4, 5) lub na podniesienie go do pierwotnej wysokości (art. 7);

c) jeżeli biorący w najem przez uporczywe lub rażące przekraczanie obowiązującego porządku domowego, albo przez swe bezwzględne nieprzyzwoite i wogóle nienależyte zachowanie się obrzydza współmieszkańcom pobyt w domu, lub porządek w domu ciężko zakłóca; z zachowaniem się biorącego w najem stoi narówni zachowanie się osób przez niego do mieszkania przyjętych, jeżeli on temu postępowaniu, choćby mu to było możliwem, zaradzić zaniedbał;

d) jeżeli wypuszczający w najem przedmiotu najmu, który już przedtem był przeznaczony do pomieszczenia robotników, lub wogóle pracowników własnego przedsiębiorstwa, albo służył samemu wypuszczającemu w najem, jako sklep lub pracownia — na ten sam cel, lub dla rozszerzenia własnego przedsiębiorstwa koniecznie i zaraz potrzebuje.

e) jeżeli biorący w najem przedmiot najmu w całości lub w części z urządzeniem, lub bez tegoż oddał komu innemu w odnajem lub ustąpił za wynagrodzenie nadmiernie wysokie w porównaniu z komornem, jakie sam płaci;

f) jeżeli biorący w najem po wejściu w życie tej ustawy prawa z umowy najmu w całości, bez zgody wypuszczającego w najem, innemu odstąpił; w braku zgody wypuszczającego w najem, będzie biorący w najem uprawniony domagać się rozstrzygnienia urzędu rozjemczego dla spraw najmu lub sądu, które to władze przy uwzględnieniu okoliczności, przez obie strony przytoczonych, mogą biorącemu w najem zezwolić na odstąpienie praw najmu w całości lub części; rozstrzygnienie to nie ulega zaskarżeniu;

g) jeżeli przedmiot najmu potrzebny jest na szkołę, w tym wypadku biorący w najem winien przedmiot najmu opróżnić po dostarczeniu odpowiedniego mieszkania przez gminę, która w tym celu może korzystać z postanowień ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. z 1919 r. Nr. 92, poz. 498).

(4) W razie sporu ma wypuszczający w najem wykazać, że istnieje ważna przyczyna wypowiedzenia. Jeżeli rozwiązania najmu domagano się z przyczyny, iż biorący w najem wzbraniał się podwyższyć komorne do granicy dozwolonej (art. 2, 3, 4, 5, 6 i 7), a następnie, skoro urząd rozjemczy dla spraw najmu lub sąd uzna dopuszczalność podwyższenia, sam bezzwłocznie oświadczy, że na podwyższenie się godzi — rozwiązanie należy uchylić; obowiązek biorącego w najem do zwrotu kosztów sporu zostaje nienaruszony.

(5) Nieważne jest wszelkie, zastrzeżone w umowie najmu lub w dodatkowych umowach, całkowite lub częściowe zrzeczenie się biorącego w najem praw, z tego artykułu mu przysługujących.

Część II.

Urzędy rozjemcze dla spraw najmu.

Art. 11. (1) Urzędy rozjemcze dla spraw najmu będą utworzone w tych miastach i miejscowościach fabrycznych, które przy ostatnim spisie ludności miały ponad 20.000 mieszkańców. W innych gminach można je utworzyć na żądanie, wyrażone uchwałą rady gminnej. W miarę potrzeby można w jednej miejscowości utworzyć kilka urzędów.

(2) Koszty, połączone z utworzeniem i działalnością tych urzędów, ponosi gmina.

Art. 12. (1) Przewodniczącego urzędu i jego zastępcę mianuje, o ile możności z pośród osób, mających wykształcenie prawnicze, prezes sądu okręgowego. Resztę członków mianuje tenże prezes na przedstawienie naczelnika (burmistrza) gminy, w której urząd ma siedzibę. Połowa tych członków musi być powołana z pośród mieszkających w gminie właścicieli domów, druga z pośród lokatorów (art. 15 ust. 1).

(2) Godności przewodniczącego, zastępcy i członków są honorowe; mają oni jednak prawo do zwrotu wydatków, wyłożonych gotówką; oprócz tego tym, którzy żyją z zarobku. można przyznać wynagrodzenie z funduszów gminnych.

(3) Członkowie urzędu składają na ręce prezesa sądu, lub sędziego przez niego wyznaczonego, przyrzeczenie, że będą gorliwie i bezstronnie pełnili swój urząd i dochowają tajemnicy urzędowej.

Art. 13. Od powołania na członka urzędu wymówić się mogą jedynie: kobiety, duchowni, wojskowi, urzędnicy publiczni, osoby starsze ponad 60 lat, drobni przemysłowcy i żyjący z płacy dziennej, albo tygodniowej. O zasadności wymówienia się rozstrzyga ostatecznie władza, która członka mianowała.

Art. 14. (1) Uchylających się od przyjęcia godności członka urzędu mimo, że ich wymówienie się uznano za nieuzasadnione, należy skazać na grzywnę do wysokości 5.000 mk.

(2) Członków urzędu, którzy bez należytego usprawiedliwienia się na posiedzenia nie przybywają, opóźniają się, lub w inny sposób od spełnienia swoich urzędowych obowiązków się uchylają, należy za każdym razem skazać na grzywnę do 5.000 mk. W razie późniejszego należytego usprawiedliwienia się — można grzywny uchylić, lub zniżyć. Członków urzędu, którzy stali się winnymi rażącego naruszenia obowiązków urzędowych, należy nadto usunąć z urzędu.

(3) Rozstrzygnienia powyższe należą do prezesa sądu okręgowego.

Art. 15. (1) Urząd rozstrzyga po rozprawie ustnej większością głosów w zespołach 3-ch członków, w których skład wchodzą: przewodniczący lub jego zastępca i po 1 ławniku z koła właścicieli domów i lokatorów. Jeśli przedmiotem sporu jest lokal handlowy, przemysłowy, pracownia lub sklep, ławnikiem z koła lokatorów musi być osoba, należąca do kupców, przemysłowców, albo rękodzielników, nie posiadających lokali we własnych domach, lub przynajmniej ze stosunkami odnośnemi dobrze obeznana, Drogą rozporządzenia należy zapewnić, aby na liście członków urzędu rozjemczego dla spraw najmu znajdowała się zawsze wystarczająca ilość ławników z kół handlowo-przemysłowych.

(2) Rozstrzygnienie należy wygotować najdalej w ciągu 3 dni na piśmie z krótkiem uzasadnieniem i na żądanie doręczyć stronom.

(3) Rozprawy urzędu są jawne. Na zgodny wniosek stron należy jawność wykluczyć. Publiczne ogłaszanie treści rozprawy niejawnej jest wzbronione.

Art. 16. (1) Jeżeli zażądano rozstrzygnienia urzędu, wezwie on strony z zagrożeniem, że niestawienie się nie wstrzyma rozprawy, ani rozstrzygnienia. Rozprawę należy przeprowadzić o ile możności w ciągu dni 8 od podania wniosku.

(2) Wezwani obowiązani są stawić się osobiście, albo wysłać do rozprawy zastępcę, ze stanem sprawy zupełnie obeznanego. Strony i ich zastępcy winni są zgodnie z prawdą udzielić wyjaśnień, przez urząd żądanych.

(3) Urząd może przedsiębrać wszelkie dochodzenia do rozstrzygnienia potrzebne, w szczególności wzywać i przesłuchiwać osoby, które wyjaśnień udzielić mogą.

(4) Urząd nakłada grzywny do wysokości 5.000 mk. za każde nie stawiennictwo bez usprawiedliwionej przyczyny stron i osób, wezwanych do udzielenia wyjaśnień. jak również za odmówienie złożenia przez nie wyjaśnień i dowodów. Wykonanie powyższych orzeczeń urzędu rozjemczego należy do władz policyjnych. Od orzeczenia karnego urzędu rozjemczego służy w terminie 14-dniowym od dnia zawiadomienia o jego treści odwołanie się do prezesa sądu okręgowego, którego decyzje są ostateczne. Powyższe grzywny wpływają do kasy komunalnej.

(5) Wszystkie władze i urzędy winny udzielać urzędowi rozjemczemu dla spraw najmu pomocy prawnej.

Art. 17. (1) Właściwy urząd rozjemczy dla spraw najmu rozstrzyga na wniosek wypuszczającego, lub biorącego w najem o tem, czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom, w tej ustawie ustalonym.

(2) Jeżeli obie strony poddały się orzecznictwu powyższego urzędu, rozstrzygnienia te są ostateczne i nie ulegają zaskarżeniu; mogą być jednak na wniosek jednej ze stron w każdej chwili zmienione ze skutecznością dla nowego terminu płatności komornego. Wnioski o zmianę rozstrzygnienia, nie oparte na nowych okolicznościach faktycznych, może urząd odrzucić bez rozprawy.

(3) Wypuszczającemu w najem, lub lokatorowi wolno także inne ze stosunku najmu wyłaniające się spory, o ile nie zostały już wniesione do sądu, poddać rozstrzygnieniu tego urzędu, który ma postąpić według powyższych zasad.

(4) Rozstrzygnienie urzędu rozjemczego w sprawach, poddanych orzecznictwu jego za zgodą obydwóch stron, są natychmiast wykonalne, w innych sprawach — po upływie terminu, wskazanego w ustępie 5. W razie potrzeby przymusowego wykonania rozstrzygnienia urzędu rozjemczego przedstawi strona zainteresowana poświadczony wypis rozstrzygnienia urzędu sądowi, który byłby właściwym dla rozważenia danego sporu, celem uzyskania nakazu wykonawczego, względnie celem uzyskania dozwolenia egzekucji.

(5) Z wyjątkiem spraw, poddanych orzecznictwu urzędu rozjemczego za zgodą obydwóch stron, rozstrzygnienia tegoż urzędu, wydane na wniosek jednej tylko ze stron, mogą być uchylone przez właściwy sąd na żądanie strony interesowanej, postawione w drodze powództwa w przeciągu 2 tygodni od daty rozstrzygnienia.

Art. 18. (1) Jeżeli rozstrzygnienie sporu w całości lub w części zawisło od ustalenia, czy podwyższenia komornego w myśl art. 2, 3, 5 ust 1 i art. 6 jest dopuszczalne, albo czy komorne lub wynagrodzenie innego rodzaju są w myśl art. 4,5 ust. 4 i art. 7 odpowiednie lub nie — natenczas sąd, jezeli niema jeszcze w tym przedmiocie rozstrzygnienia urzędu rozjemczego dla spraw najmu (art. 17), wstrzyma postępowanie zażąda takiego rozstrzygnienia. Po jego nadejściu należy podjąć postępowanie z urzędu.

(2) Moc dowodową takiego rozstrzygnięcia należy oceniać wedle przepisów art. 17.

(3) Jeżeli w danej miejscowości niema urzędu rozjemczego dla spraw najmu, przeprowadza odnośne ustalenia właściwy sąd w toku sporu.

Uwolnienie od należytości.

Art. 19. Postępowanie przed urzędami rozjemczemi dla spraw najmu wolne jest od opłaty stempli. Strona interesowana ponosi jednak koszty postępowania, tudzież specjalne opłaty na rzecz gminy od każdego zwrócenia się do urzędu oraz od wydawanych dokumentów. Wysokość powyższych opłat określa gmina z tem zastrzeżeniem, że nie mogą być one wyższe od odnośnych tych opłat sądowych. Urząd rozjemczy może osoby niezamożne zwalniać od ponoszenia tych opłat, może również zasądzić zwrot powyższych kosztów i opłat od strony przegrywającej na rzecz strony wygrywającej.

Część III.

Moratorjum mieszkaniowe dla bezrobotnych, rezerwistów b. armji rosyjskiej, tudzież dla osób wojskowych b. armji austrjacko-węgierskiej.

Art. 20 (1) W sprawach o eksmisję z mieszkań jedno lub dwuizbowych może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego zawiesić eksmisję na czas do 3 miesięcy, o ile takie zawieszenie jest usprawiedliwione położeniem pozwanego, a w szczególności tem, że on z powodu okoliczności, od niego niezawisłych, pozostaje bez pracy.

(2) W tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu. Brak pracy dla pozwanego można stwierdzić przez odpowiednie zaświadczenie właściwego państwowego urzędu pośrednictwa pracy.

(3) Udzielając zwłoki, sąd jednocześnie zawiadomi o tem właściwy państwowy urząd pośrednictwa pracy, tudziez zarząd gminy, w której pozwany ma miejsce zamieszkania.

Art. 21. (1) Pozwany, który na wezwanie państwowego urzędu pośrednictwa pracy nie przyjmie ofiarowanego mu zajęcia, traci prawo do korzystania z moratorjum mieszkaniowego.

Art. 22. 1) Osoby, pozostające ongiś w b. armji rosyjskiej oraz ich rodziny, które korzystając z postanowień ukazu imiennego z 13 września 1914 r. (Zb. Pr. i Rozp. Nr. 258 z 18 września 1914 r. poz. 2383) o ulgach w sprawach cywilnych i karnych dla osób, pozostających w czynnej armji i flocie, zatrzymały dotychczasowe swe mieszkanie, a nie płacą komornego, nie mogą na tej zasadzie (art. 10, ust. 3 p. a.) być usunięte z tych mieszkań, jeżeli z braku innej umowy będą opłacały komorne bieżące, przynajmniej od dnia 1 października 1919 r. począwszy. Poza tym wyjątkiem stosują się do tych osób i rodzin przepisy niniejszej ustawy w szczególności przepisy o moratorjum dla pozostających bez pracy.

2) Komorne zaległe po dzień 30 września 1919 r. włącznie, należne od osób i rodzin określonych w ust. 1, nie może być przedmiotem dowództwa o ile chodzi o mieszkania jedno lub dwuizbowe, jeżeli zaś idzie o mieszkania większe i zachodzą okoliczności, godne uwzględnienia, może sąd kwotę zaległego komornego zniżyć do połowy. Ulgi powyższe nie mają atoli zastosowania, jeżeli biorący w najem lub jego rodzina z podnajmu mieszkania pobierali stosunkowo znaczny dochód, sami zaś komornego przynajmniej w miarę możności nie płacili.

Część IV.

Postanowienia karne.

Art. 23. (1) Kto, celem obejścia lub udaremnienia postanowień tej ustawy przed urzędem rozjemczym dla spraw najmu przytacza nieprawdę lub prawdę zataja, w inny sposób postanowienia te obejść się stara, do takiego postępowania nakłania lub jest przy tem pomocny, karany będzie sądownie grzywną do wysokości 10.000 mk. albo aresztem do 6 miesięcy. Obie te kary można nałożyć równocześnie.

(2) Żądanie i pobieranie komornego lub innych wynagrodzeń, albo świadczeń ponad normy, w tej ustawie ustalone, podlega ukaraniu wedle przepisów o zwalczaniu lichwy wojennej.

(3) Przepisy powyższe mają odpowiednie zastosowanie do osób, które uważane były za osoby wojskowe b. armji austrjacko-węgierskiej i za osoby z niemi narówni postawione w myśl § 1 rozporządzenia cesarskiego z dn. 29 lipca 1914 r. (Dz. u. p. Nr. 178) aż do upływu 3 miesięcy od dnia, w którym odnośnie do nich ustał powód, przytoczony w § 3, ust. 2 tegoż rozporządzenia.

(4) Postanowienia ustępu 1 i 2 nie stosują się do spraw prawomocnie osądzonych i do eksmisji już dokonanych.

Część V.

Postanowienia przejściowe.

Art. 24. (1) Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc: ustawa z dnia 28 czerwca 1919 r. o ochronie lokatorów, (Dz. Pr. Nr. 52, poz. 335) rozporządzenie austryjackiego ministra sprawiedliwości i ministra opieki społecznej z dnia 26 października 1918 r. o ochronie lokatorów (Dz. u. p. № 381), wreszcie rozporządzenie Tymczasowego Komitetu Rządzącego we Lwowie z dn. 25 grudnia 1918 r. o ochronie lokatorów l. 31 Pr.

Art. 25. W b. dzielnicy austryjackiej biorący w najem nie może żądać zniżki komornego, określonego przed wejściem w życie niniejszej ustawy, chociażby wysokość tego komornego przekraczała normy, dopuszczalne w niniejszej ustawie, jeżeli ona leżała w granicach obowiązujących tam dotychczas przepisów.

Art. 26. Przewidziane w niniejszej ustawie normy podwyżek można zastosować najwcześniej od 1 stycznia 1921 r., a to również i do wszelkich, nawet hipotecznie zabezpieczonych umów, zawartych przed wejściem w życie niniejszej ustawy. Wypuszczający w najem może jednak odnośnie do umów, zawartych na dłuższy niż miesięczny okres czasu i do najmów beztermінowych stosować przewidziane w niniejszej ustawie normy podwyżek od 1-go stycznia 1921 r. tylko wtedy, jeżeli w ciągu dni 30 po ogłoszeniu tej ustawy biorącemu w najem doręczył piśmienne zawiadomienie o podwyżce.

Art. 27. Ustawa niniejsza obowiązuje w b. dzielnicach rosyjskiej i austryjackiej.

Art. 28. W b. dzielnicy pruskiej obowiązuje art. 1 do 9, art. 17, 19 i 26 niniejszej ustawy z następującemi zmianami:

(1) Art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie następujące: Jeżeli wypuszczający w najem dostarcza oświetlenia, ogrzania, lub ciepłej wody z własnych urządzeń: centralnych, natenczas obowiązują następujące przepisy.

Wynagrodzenie za oświetlenie, ogrzewanie i ciepłą wodę oznacza się osobno według rzeczywistych kosztów, przypadających na dane ubikacje w stosunku do ich pojemności. Z komornego zawierającego także wynagrodzenie za powyższe świadczenia, skreśla się dla mieszkań 10 proc., o ile kontrakty najmu zostały zawarte przed dn. 1 października 1918 r., zaś 15 proc., o ile kantrakty zostały zawarte po 30 września 1918 r.; dla lokali handlowych i przemysłowych skreśla się 5 proc.

Na 1 października wypuszczający w najem może żądać zaliczki, nie przekraczającej 50 pr. domniemanych kosztów opalania pieców centralnych, a 1 stycznia dalszej zaliczki w wysokości 25 proc. Ostateczne obliczanie kosztów następuje najpóźniej 1 maja według książek i dowodów, które wypuszczający w najem na żądanie biorącego w najem niezwłocznie winien przedłożyć

Biorącemu w najem przysługuje ciepła woda tylko w jednym dniu tygodnia.

Urząd rozjemczy dla spraw najmu orzeka, czy biorącemu w najem w razie niedostatecznego ogrzewania lub dostarczania ciepłej wody przysługuje prawo wypowiedzenia kontraktu bez względu na termin wypowiedzenia.

2) Art 17 otrzymuje brzmienie następujące:

Właściwy urząd rozjemczy dla spraw najmu rozstrzyga na wniosek wypuszczającego lub biorącego w najem o tem czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom, w tej ustawie ustalonym, oraz wydaje orzeczenia w sprawach, przedłożonych na podstawie art. 9 ustawy z 18 grudnia 1919 r. o ochronie lokatorów w b. dzielnicy pruskiej.

Wypuszczającemu w najem lub lokatorowi wolno także inne ze stosunku najmu wyłaniające się spory, o ile nie zostały już wniesione do sądu, poddać rozstrzygnieniu urzędu, który ma postąpić według powyższych zasad.

Rozstrzygnienia urzędu rozjemczego w sprawach, poddanych orzecznictwu jego za zgodą obydwóch stron, są natychmiast wykonalne, w innych sprawach — po upływie terminu, wskazanego w ustępie 4-ym.

Z wyjątkiem spraw, poddanych orzecznictwu, urzędu rozjemczego za zgodą obydwóch stron, wolno stronie interesowanej od rozstrzygnień odwołać się w przeciągu dwóch tygodni od daty rozstrzygnienia do sądu okręgowego, w którego obwodzie rozstrzygający urząd rozjemczy ma swą siedzibę.

Rozstrzygnienia sądu okręgowego są ostateczne.

Art. 29. Uchyla się art. 2 — 8, 10 i 14 ustawy z dn. 18 grudnia 1919 r. o ochronie lokatorów w b. dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. № 98 poz. 516).

Art. 30. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Zdrowia Publicznego, a w b. dzielnicy pruskiej Ministrowi tejże b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z powyższymi Ministrami. Minister b. Dzielnicy Pruskiej ogłosi ustawę w redakcji, uwzględniającej powyższe zmiany. Ministrów tych upoważnia się również do wydania i ogłoszenia rozporządzeń normujących uprawnienia przewodniczącego urzędu rozjemczego dla spraw najmu, konieczne do utrzymania należytego toku działalności tego urzędu, spokoju i powagi rozpraw.

Marszałek:
Trąmpczyński.

Prezydent Ministrów:
Witos.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
L. Skulski.

Minister Zdrowia Publicznego.
w. z. Chodźko.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Polecenia Komisarza Rządu.

Okólnik № 2.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej i Komisarjatów Policji Kolejowej.

Zostało niejednokrotnie stwierdzone, że rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13|X. 1920 r, o oszczędzaniu światła nie jest dostatecznie przestrzegane. Wobec tego polecam dopilnować, aby rozporządzenie to było przestrzegane z bezwzględną ścisłością.

Szczególnie baczną uwagę należy zwrócić na oświetlenie wewnętrzne zakładów publicznych (restauracje, kawiarnie, hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, kinematografy, sale koncertowe i do tańca i t. p.), gdzie oświetlenie nie może przewyższać 3 świec na 1 mtr. kwadratowy podłogi oraz na oświetlenie przejść i bram, które mają być oświetlane tylko lampkami o sile do 32 świec w odległości nie mniejszej niż 10 mtr. jedna od drugiej; ogólna siła lamp w przejściach nie może przekraczać 100 świec.

Nie mniej należy zwracać uwagę na oświetlenie sklepów, które nie może przekraczać 4 świec na 1 mtr. kwadratowy podłogi w czasie godzin handlu i 16 świec na jeden lokal po godz. 7 m. 15 wieczorem. Oświetlenie okien wystawowych oraz wszelkiego rodzaju reklamy świetlne są bezwarunkowo wzbronione bez względu na rodzaj światła.

O każdym zauważonym uchybieniu należy sporządzać protokuły i kierować do Referatu Technicznego Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.
Fr. Anusz.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Udzielanie koncesji.

Referat koncesyjny Komisarjatu Rządu wydaje koncesje i pozwolenia na prowadzenie w m. st. Warszawie przedsiębiorstw i zakładów handlowych jako to: hotelów, pokojów umeblowanych i noclegowych, lombardów, kąpieli i mykw, bóżnic (domów modlitwy), szkół tańca, zabaw ludowych, welodromów, ślizgawek, biur transportowych, sklepów trudniących się sprzedażą używanej garderoby i przedmiotów domowego użytku, kawiarni, cukierni (pozwolen na muzykę i w tychże gry) zakłady fryzjerskie, pralnie, stajnie i obory.

Dla uzyskania koncesji wymagane są następujące formalności: właściciel zakładów na których prowadzenie wymagana jest koncesja, składają podania opłacone odpowiednią ilością marek stemplowych t. j. zwykle 10 mk., o ile jednakże wymagana jest opinja Komisji, to opłata w markach stempl. wynosi 25 mk. i za załączniki po 2 mk.

Starający się o uzyskanie pozwoleń na prowadzenie hotelów, pokojów umeblowanych, , kąpieli i t. p. winni załączać do podań także plany (w skali metrycznej) pomieszczeń przeznaczonych na te przedsiębiorstwa.

Właściciele zakładów fryzjerskich winni składać odpisy świadectw cechowych.

Właściciele szkół (sal) tańca obowiązuje złożenie zaświadczenia Dyrekcji Teatrów Warsz., wzgl. innej, oraz Inspektora Naukowego Warszawskiego.

DZIAŁ POLICYJNY.

Szkoła policyjna dla przodowników.

W myśl przepisów o organizacji szkół policyjnych Państwowych, na podstawie art. 34 ustawy o P. P. (Monitor 238 z dn. 27 października 1919 r.) powołuje się dla Komendy VI okręgu policji m. st. Warszawy szkołę dla przodowników, w szkole głównej przy ul. Ciepłej,

W tym celu Komendant P. P. poleca pp. komisarzom wyznaczyć z 15 pierwszych komisarjatów po 2-ch przodowników, pozostałe komisarjaty jak również kolejowe, rezerwa, oddział konny po 1-ym przodowniku, którzy stawić się mają w dniu 15 stycznia r. b. o godz. 8-ej i pół rano u Komendanta szkoły, komisarza Jastrzębskiego. Powołani do szkoły przodownicy mają zastosować się do Rozk. dzien. № 1292 z dn. 22 czerwca r. z. p. 5, omawiający warunki jakie winny być wykonane przez przodowników wyznaczonych do szkoły policyjnej. Nazwiska przodowników przeznaczonych do szkoły należy zameldować Komendzie Okręgu bezzwłocznie. (R. Dz. K. P. P. № 1459).

Zawieszenie.

Komendant P. P. zawiesił w czynnościach służbowych z dn. 8 b. m. przodownika 12 kom. Władysława Modzelewskiego i st. poster. tegoż komisarjatu Zygmunta Wiśniewskiego, otkarżonych o wymuszenie większej kwoty pieniężnej, — aż do ukończenia dochodzenia sądowego. (R. Dz. K. P. P. № 1459).

Sprawy aprowizacyjne.

DEPUTATY DLA CIĘŻKOPRACUJĄCYCH.

Brak mąki spowodował, że deputaty mączne dla ciężkopracujących dotąd nie zostały w całości wydane za m-c październik.

Komisarz Ministerstwa Aprowizacji podaje do wiadomości, że skoro tylko Wydział Zaopatrywania st. m. Warszawy otrzyma z Gdańska pewien zapas mąki, niezwłocznie wydane zostanie zarządzenie realizowania deputatów dla ciężkopracujących. W tak krytycznych chwilach aprowizacyjnych, jakie przeżywaliśmy w m-cu grudniu i początku stycznia, wszystkie rezerwy zostały wyczerpane i dziś ustalić dokładnego terminu rozpoczęcia wydawania deputatów nie można. W każdym razie o ile przewóz kolejami pójdzie choć względnie normalnie, należy spodziewać się, że w drugiej połowie miesiąca rozpocznie się wydawanie deputatów.

KRONIKA.

KONFERENCJA W SPRAWIE APROWIZACJI ZAGŁĘBIA.

W sobotę dnia 8 stycznia wieczorem w gmachu Prezydjum Rady Ministrów odbyła się specjalna konferencja w sprawie poprawy sytuacji aprowizacyjnej Zagłębia Dąbrowskiego.

W konferencji wzięli udział Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Kolei Żelaznych, Aprowizacji, Handlu i Przemysłu i Pracy, posłowie z Zagłębia: Pużak i Arciszewski, przedstawiciele miejscowego przemysłu oraz Zawodowego Związku Górników—pp. Skarbiński, Stańczyk i Kajzer, Szefowie Sekcji—Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Urbanowicz i Aprowizacji, — Kmita, oraz starosta Będziński—Trzciński.

Na konferencji tej z oświadcze-

nia p. Ministra Aprowizacji ustalono, iż w danej chwili jest wystarczająca ilość dla Zagłębia Dąbrowskiego zboża amerykańskiego w Gdańsku, które w odpowiedniej części zostało przydzielone do Zagłębia Dąbrowskiego. Żądane 300 wagonów na miesiąc styczeń przez Ministra aprowizacji może być dla Zagłębia Dąbrowskiego dostarczone, chodzi tylko o uskutecznienie przez Ministerstwo Kolei Żelaznych przewozu transportu zboża dla Zagłębia. Wobec powyższego Minister Kolei Żelaznych zobowiązał się poczynić wszelkie konieczne zarządzenia, Minister Spraw Wewnętrznych zaś zobowiązał się dostarczyć kilka oddziałów policji dla konwojowania pociągów do Zagłębia. Do soboty, czyli do 15 stcznia ma nadejść do Zagłębia conajmniej 100 wagonów zboża amerykańskiego wobec czego przedstawiciele robotników oświadczyli, iż grożące bezrobocie głodowe uda się w tym wypadku zażegnać.

W wykonaniu powziętych na sobotnim posiedzeniu uchwał Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w niedzielę skierowało do Tczewa pod przewodnictwem nadkomisarza PP. Szczepkowskiego 5 oddziałów policji, które mają przyłączyć się do pociągów aprowizacyjnych dla Zagłębia Dąbrowskiego i konwojować je w jaknajszybszej dostawie do Zagłębia Dąbrowskiego.

Komisarze stanowiący osłonę transportów, otrzymali specjalne pełnomocnictwo od Ministrów Spraw Wewnętrznych i Kolei Żelaznych.

Wykaz spraw, wyznaczonych do rozpoznania w dn. 17 stycznia r. b.:

W Wydziale VIII. Sądu Okręgowego:

Na sali 1-ej:

Godz. 9 r. VIII. 5 K. 256—20 (K. 4552—20) Gontarczyk Helena, osk. z art. 443 cz. 1 K. K.

Godz. 9 i pół r. VIII. 5 K. 193—20 (K. 1808—20) Gronkowski Jan, osk. z art. 142, cz. 1 i 2 K. K.

Godz. 10 r. VIII. 5. K. 299—20 (K. 2393—19) Gotszlinger Albert, Kust Rudolf, osk. z art. 51 i 583 cz. 2 K. K.

Godz. 11 r. VIII. 5. K. 239—20 (K. 7924—19) Ostrowski Bronisław, Sienkiewicz Antoni, Sołowiej Szmul, osk. z art. 51, 65, 149, 151, 441, 448, 581 cz. 1 i 2 i 657 cz. 3 K. K.

Godz. 12 poł. VIII. 5 K. 301—20 (K. 5459—20) Gelbart Jakób, osk. z art. 109 K. K.

Na sali 2-ej:

Godz. 10 r. VIII. 9 K. 213—20 Wisenberg Samuel, osk. z art. 455 K. K. i Ciołek Stanisław, osk. z art. 126 K. K.

Na sali 3-ej:

Godz. 9 r. VIII. 3 K. 248—20 (K. 5115—20) Nowak Stanisław, Kapusta Aleksander, osk. z art. Dekr. z dn. 11.I 19 r. i art. 279 ust. 3 K. K.

Godz. 9 r. VIII. 3 K. 250—20 (K. 5661—20) Leontjew Anastazja, osk. z Dekr. z dn. 11.I.19, Pijarczyk Józefa, Dłużyńska Natalja, Tomczak Eugienja, osk. z art. 51 i ust. 2 art. 583 K. K.

Godz. 9 i pół r. VIII 5 K. 49—20 (K. 786—19) Potyralski Jan, Bojanowski Władysław, Badowski Władysław, osk. z art. 583 cz. 2 K. K,

Godz. 10 r. VIII. 261—20 (K. 6957-20) Przygoń Michał, osk. z art. 442 cz. I K. K.

Godz. 10 i pół r. VIII. 3 K. 266-20 (K. 7118—20) Perkowska Stefanja, Czarnecka Benedykta, osk. z art. 582 ust. 2. K. K.

Godz. 10 i pół r. VIII. 3 K. 158—4 (K. 7691—20) Perkowska Stefanja, Czarnecka Benedykta, osk. z art. 582 i 581 K. K.

W I Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego.

1. Grabowski Antoni, osk. z art. 455 cz. 2.
2. Majewska Dabcia, osk. z art. 51 i 615.
3. Murawski Paweł, gorzelniana.
4. Opman Ruchla Kipa, Podbielewicz Chana, osk. z art. 149.

W II Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego.

1. Trzciński Antoni, osk. z art. 412 K. K. (2).
2. Długołęcki Jan, Marcoch Jan, osk. z art. 154 K. K. (2).
3. Lubieniecki Józef, osk. z art. 455 K. K. (3).
4. Lipiński Józef, Biernacki Stanisław, Glankowski Kazimierz, Kluk Antoni, osk. z art. 427, 162, 430, 179 i 436 (3).
5. Wojcieszek Stanisław, incydentalna.
6. Kryze Aron, inc.

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, fel. 217-34.
4. Puławska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6i8, tel. 216-38.
6. Grochów, Grochowska 143.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.
8. Pelcowizna, aleja Wysockiego, dom Wysockiego.
9. Petersburska 10, tel. 152-81.

Wykaz biur zgłoszeń.

1. Bielańska 7, tel. 218-72.
2. Leszno 140, tel. 218-37.
3. Jasna 11, tel. 219-82.

REPERTUAR TEATRÓW.

T. **Wielki** dziś o godz. 7 wieczor. „Aida“, jutro „Gizella“, „Divertissement baletowe“ i „Flet zaczarowany“.

T. **Rozmaitości** dziś i jutro o godz. 7 i pół wiecz. „Orlę“.

T. **Nowości** dziś o godzinie 7 i pół „Królowa kinematografu“, jutro „Sybilla“

T. **Reduta** dziś i jutro o godz. 7 i pół „W małym domku“.

T. **Polski** dziś i jutro o godz. 7 i pół „Powrót“.

T. **Mały** dziś i jutro o g. 7 i pół „Kiki“.

T. **Praski** dziś i jutro o godz. 7 i pół „Ciotka Karola“.

T. **Dramatyczny** dziś i jutro o godz. 7 i pół „Król włamywaczy“.

Mocą decyzji Komisarjatu Rządu z dn. 13 b. m. udzielona została

GODFRYD ZOFJI

koncesja na prowadzenie z dn. 13 b. m. sceny „MIRAŻ“, teatrzyku, mieszczącego się przy ul. Nowy-Swiat 43.

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Kleczkowski Aleksander, Chmielna 92. 5-3
Michajłow Mikołaj, Dworska 8506-3
Hendel Zygmunt, Piwna 13 7-3
Bartman Józef Chaim, Muranowska 6 8-3
Słońska Łucja, Rymarska 14 9-3
Forsztak Gitla, Pawia 32 10-3
Postakiewicz Chil, Pańska 51 1-3
Ursyn Niemcewicz Władysław, Hipoteczna 3 2-3
Łyszkowska Agnieszka, Nowolipie 47 4-3
Ochorowicz Zygmunt, Nowowiejska 17 5-3
Przychocka Franciszka, Sielce, Badowska 1 6-3
Kossowska Jadwiga, Tarczyńska 7 7-3
Fotek Franciszka, Żórawia 16 8-3
Krystosiak Ewa, Czerniakowska 159 9-3
Szkup Józefa, Stawki 75 20-3
Krebs Aron, Chłodna 15 1-3
Kupiec Dawid, Grzybowska 2 3-3
Nadajewski Zygmunt, Wolska 50 4-3
Paluch Tomasz, Żytnia 16 5-3
Biernacka Walerja, Grzybowska 54 6-3
Zieliński Franciszek, Piaszczysta 15 7-3
Miodkówna Zofja, Żórawia 6 8-3
Osmólski Bronisław, Dzielna 80 9-3
Cukierman Boruch, Zielna 29 30-3
Cukierman Gecel, Wielka 79 1-3
Gastman Efroim, pl. Grzybowski 2 2-3
Jasny Dawid, Królewska 29 3-3
Błoński Zdzisław, Stalowa 12 4-3
Kerzberg Sura, Pańska 53-a 5-3
Lichtensztajn Abram, Chłodna 66 6-3
Nagraba Felicja, Wspólna 3 8538-3
Bodker Michał, Elektoralna 34 9-3
Ettinger Mieczysław, Chmielna 44 40-3
Ettinger Ada Alenais, Chmielna 44 1-3
Bresławski Wulf vel Welwel, Dzielna 51/3 2-3
Kafelbaum Chaim Szlama, Targowa 2 3-3
Marcinkowski Władysław, Łucka 26 6-3
Marcinkowska Władysława, Łucka 26 7-3
Gerszenowicz Izrael Fiszel, Nowolipki 49 9-3
Hassenbaum Natan, Niecała 1. 8550-3
Izbicki Jakób, Nowogrodzka 31 51-3
Heichkopf Chawa, Grzybowska 53 2-3
Brzozowska Aniela, Stawki 24 3-3
Staniec Franciszek, Białołęcka 1 4-3
Gittler Majer, Chmielna 43 5-3
Krawczyńska Józefa, Sliska 62 6-3
Rombaum Cyrla, Nowolipki 49 7-3
Makowska Karolina, Chmielna 102 8-3
Bałk Chajka, Miła 36 8559-2
Szwarcsztejn Gicia, Łucka 33 60-2
Szatan Albin, Szwedzka 31 1-2
Kobus Stanisław, Milicyjna 27 2-2
Kobierski Franciszek, Okopowa 20 3-2
Arkusz Sura, Franciszkańska 24 4-2
Wieczorek Marja, Mylna 3 5-2
Wertans Judka, Żórawia 33 6-2
Zeldyn Judka, Pińsk 7-2
Kenig Mieczysław, Hotel Brühlowski 8-2
Guciak Katarzyna, Mikołajewska 8 70-2
Syrkus Ruchla, Nowolipie 21-a 1-2
Syrkus Sura, Nowolipie 21-a 2-2
Koszer Jakób Józef, Dzika 36 3-2
Sokolska Aleksandra, Wspólna 60 4-2
Hapon Błażej, Chłodna 14 5-2
Swierczyński Zygmunt, Wolska 52 7-2
Herman Natalja, Nowolipie 65 8-2
Gołowczyner Małka, Nowolipie 69 9-2
Kagan Sara Ita, Leszno 52 80-2
Aleksandrow Mikołaj, Kolejowa 10 1-2
Miakinnikowa Wiera, Wilcza 39 2-2
Białer Szlama, Żytnia 28 3-2
Bergchoer Daniel, Pańska 60 4-2
Zieleniewska Marja, Rozbrat 24 5-2
Blüth Izrael, Nowy-Świat 16 6-2
Stefański Jan, Praga, Zaokopowa 4 8-2
Mąsiorska Małgorzata, Wspólna 42 9-2
Gawałkiewicz Janina, Daleka 8 90-2
Glicksberg Menachum Majer, Gęsia 31 1-2
Merenholc Rena, Sadowa 4 2-2
Brajtman Abram, Nowolipki 39 3-2
Grodecka Katarzyna, Czerniakowska 215 5-2
Zylberberg Perla Rywa, Nowolipki 51 8596-1
Flanc Szaja, Karmelicka 23 7-1
Rogoziński Adam, Tamka 42 8-1
Zdanowska Józefa, Puławska 6 8600-1
Lamparska Ludwika, Złota 7/9. 1-1
Romańska Jadwiga. Sosnowa 12. 2-1
Kotyl Zofja, Puławska 14. 3-1
Plat Łaja, Ząbkowska 32. 4-1
Piclak Katarzyna, Solec 15/17. 5-1
Kala Szczepan, Ząbkowska 30. 6-1
Wągrowski Wacław, Solec 11. 7-1
Zyps Leon, Sienna 90. 9-1
Szymaniak Kazimierz, Sielecka 54. 10-1
Appel Józef, Smocza 1. 1-1
Fuks Chuna, Pawia 1. 2-1
Gurman Moszek, Rypin. 3-1
Hann Eugenjusz, Pawia 98. 5-1
Majnomer Chil, Wołyńska 7. 6-1
Lubelska Janina, Leszno 9. 8-1
Wajcenblit Moszek, Nowo Miła 61. 9-1
Garfunkel Majlech, Nalewki 47. 20-1
Chmielewski Konstanty, Złota 31. 1-1
Stasinowicz Jakób, Miła 15. 2-1
Łojek Gertruda, Ś-to Krzyska 7. 3-1
Messersznit Samuel, Towarowa 27. 4-1
Banasiak Józefa, Al. Jerozolimskie 76. 5-1
Zamieczkowska Cesia, w Tarczynie. 6-1
Murawnik Zofja, Kupiecka 12. 7-1
Jankowska Stanisława-Balbina, wieś Wawrzyszew, pow. Warta. 8-1

Zgubiono kartę zwolnienia oraz 2 paszporty Władysławy i Antoniego Przekopowskich, Dolna 20. 8512-3

Zgubiono kartę pobytu Burgmana Mowszy Eli, zam. Pańska 10. 8522-3

Zgubiono paszport Chaji Cukierman i familijny Jechudy i Mojżesza Cukierman, Smocza 8 8537-3

Zgubiono 2 paszporty zagraniczne Ityi Estery Dyksztejn zam. Elektoralna 14 8544-3

Zgubiono paszport i dowód tramwajowy Szydłowskiego Aleksandra zam. Pańska 95 8545-3

Unger Rojzla zam. Bednarska 11 zgubiła paszport zagraniczny 8548-3

Zgubiono odroczenie wojs. Stefańskiego Edm., zam. w Łęczycy. 8569-2

Wojcieszkiewicz Adam zam. Przyrynek 15 zgubił paszport i kartę powołania № 603 z bezterminowym urlopem. 8576-2

Zgubiono paszport i kartę powołania Milcha Walentego zam. Nowolipki 58. 8587-2

Dembiński Tomasz zam. Łucka 26 zgubił paszport i kartę powołania. 8594-2

Zgubiono koncesję na biuro prośb Nr. 1a B. 102 wydaną na imię Adolfa Majerczaka, Wierzbowa 9. 8599-1

Zgubiono paszport i kartę opałową Kiedy Pauliny, zam. Tarchomińska 13. 8608-1

Zgubiono paszport i kartę zwolnienia z wojska Szpakowskiego Franciszka, zam. Brukowa 19. 8614-1

Skradziono legitymację i przepustkę wydane przez władze w Wiśniowcu Srulowi Blinderowi, zam. Kupiecka 6. 8617-1

Redaktor J. Plewiński, Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, Tel. 69-90. Drukowano z polecenia Komisarza Rządu w z. A. Szpindler,